

Alföldi "beval- lotta másságát"

Csáki Judit Alföldi színháza című könyvében a színész-rendező nyíltan beszél arról, hogy nincs rendben "családpolitikailag".

A Nemzeti Színház volt igazgatója a Más-Színház című fejezetben őszintén beszél magánéletéről és a színház kapcsolatáról:

"Erről a fejezetről azt gondoltam, hogy nem lesz benne a könyvben. Mert nem akarok 'szenzációs' fejezetet a Nemzetiről szóló könyvbe; semmi olyasmit, hogy 'lám-lám, végre bevallja, pedig úgyis tudtuk.' Aztán ma, – 2013. május 23-án éjjel – minden máshogy van már. Először is: biztos vagyok benne, hogy nagyobb eséllyel maradhattam volna a Nemzeti igazgatója és folytathattam volna a munkát – nem állítom, hogy biztosan, csak nagyobb eséllyel –, ha rendben lennék "családpolitikailag". Másodszor: néhány napja buzizta le Kertész Imre valamikori színházrendező a Nemzeti Színház általam vezetett öt évét. És ez már sok. Maradjon csak a fejezet. Akkor is, ha sokan kárörvendve olvassák, hisz "lám-lám, ugye, megmondtuk". Nem saját érintettségem okán jelentek meg meleg szereplők vagy erről szóló darabok a Nemzeti Színház műsorán. Ennél azért nagyobb léptékben gondolkodom az életről is és

a színházról is" – mondta Alföldi Róbert, akit többször ért már támadás – eddig vélt – homoszexualitása miatt.

A könyvről egyébként a HVG írt hosszasan, és a végére hagyták az igazán nagy bejelentést.

Hát lám-lám, meg is mondjuk! Persze, hogy nem a saját érintettségem okán! En is ezt mondanám!

Valószínű, hogy az én hajlamom az oka, meg mindazoké, akik ezt olvassák.

Ilyenekért kapjuk a Judapest mellé a Buzipestet is, véletlenül sem a Magyar-Pestet.

Lehet magyarózgatni, „művészkedni”, filózni stb. Alföldinek az István előadásán. Mindazok, akiket bosszúból megettett – és meg is ették – persze, nem vallják be, hogy ilyen alaposan átvérték őket. Hát magáról melyik vallja be, hogy annyira naiv és hülye?!

De tessék már végiggondolni, mert ez a lényeg, alapvetően ezzel van a baj!!:

Hol, melyik országban lehetett volna / lehetne a nemzeti ünnep napján a nemzet egyik nagyjából ilyen bohócot csinálni? USA-ban? Romániában? Szlovákiában? Horvátországban? Németországban? És mi is lett volna / lenne belőle?

Ezt csak a nyuszi magyarokkal lehetett megettetni!

Pedig ugye a magyar nyelvből és a magyar államból jó élni. De csak ennyi! Ameddig valamit is profitálni lehet belőle.

Ha meg úgy gondolják, hogy nem jó, akkor el lehet menni és lehet más nyelven, más államból...

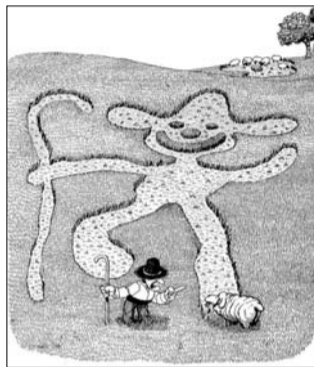
Egyetlen igazi – nem híg !! - magyar sem fog sírni egyetlen buzi után sem!

Kertész Imre is nyíltan megmondta, hogy utálja a magyarokat, a magyar nyelvet stb., de a sok pénz az jól jött neki. Meg most is itt, ebben a rohadt, vacak, utálatos országban kezelteti magát a mi pénzünkön!*

Pl., de tényleg csak példaul: mondjuk Izraelben egy magyar buzi ilyen bohócot csinálna a nemzeti ünnepük napján valamelyik nemzeti nagyjukból? Mi is lenne?! Antiszemita, fasiszta, náci stb. stb...!

De úgy őszintén!
Közreadja: D. L. dr. Diószeghy László, Budapest (Nagyvárad - Kolozsvár - Sepsiszentgyörgy)

*Hogy ez mennyire így igaz, íme miként vall ez a holtanapjáig kistaférungozott, és a gazdaszervezet iránti engesztelhetetlen gyűlölete ellenére még mindig a gazdaszervezeten élőködő te-

Az öszödi rém már ficánkol, s már egy hete, hogy magát csúcsra- és lejáratta...

<http://www.youtube.com/watch?v=KXG8UHMfZiY>

Ha megint a bűnözők kerülnének hatalomra...

Hónapokig kómában volt a társadalom. Az intézményekben csak körülnézés után suttogva mertek beszélni az emberek.

A választási csalás után hatalomra bukott haramiák néhány hét alatt visszafordíthatatlan intézkedéseket tettek. Lezárták az ügyét egy híres – azóta már elhunyt – aranycsempésznek, aki ellen évek óta folyt a processzió.

Bebetonoztak néhány tulajdonváltást.

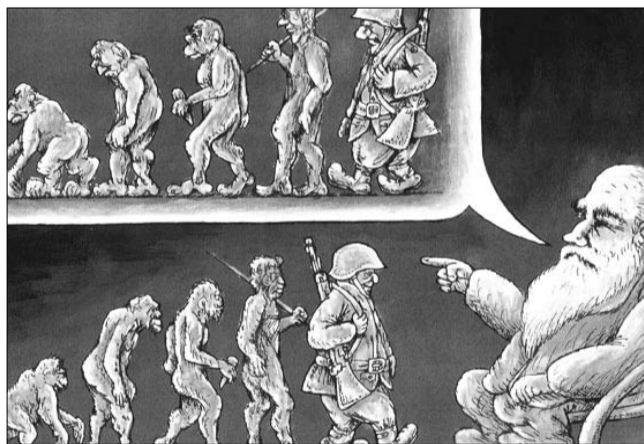
Kapkodtak, mert bizonytalanok érezték a választási csalással megkaparintott hatalmat. S valóban! Kipattant a titkosrendőrbotrány. Ennek hatására hatalmi zsarolással még több pozíciót hajtolt a szélsőség.

A törvényisztelő többségre terrorhangulat nehezedett.

Elszabadult a mutyi a világ városban. A legarcatlanabb füllentésektől sem riadt vissza a mama kedvence. A dörmögő Dömötör pedig a közjogszolgáltatást is felhasználta az ügyeit leleplezők megfélemlítésére.

Akadnak buzgó teljesítők.

A nyilvánosság a basáskodás oldalára állt – azaz visszaállt. Oda, ahová a lelkében mindig ta-

rozott, ahonnan az előző négy évben megélhetési csalafintásából átsomfordált. A társadalom erőlköcsileg szétcsúszott.

Még becsületes szervezetek is megtévedtek.

És ekkor a végrehajtó hatalom feje volt kénytelen bevallani – magában a párt-sajtóban -, hogy a koalíciós társ „tele van korrupciós ügyekkel.” Szavainak azonban már nem volt súlya: a választási csalás ténye ekkorra ismertté vált, s ez lejáratatta.

Megpuccsolták – és következett a hazugság-vész.

A választási csalás nem fér be a demokrácia egyébként tág keretrendszerébe. Választási csalással csak bűnöző hajlamú szervezetek jutnak hatalomra. S életbe lép „a terrort csak hazugsággal lehet eltitkolni, a hazugságot csak terrorral lehet fenntartani” elve.

És a nagy évfordulón bekövetkezett a nyílt terror.

Hónapokig kómában volt a társadalom. Az intézményekben csak körülnézés után suttogva mertek beszélni az emberek. A gyengébb jelleműeket furcsa „memóriazavarok” érték: ő mindig is... ő sohasem...

Bűzleni kezdett a fertő.

A gazdasági összeomlás közvetlen veszélye és a békés hatalomváltás esélye időben pont egybeesett. A társadalom önvédelmi reflexe ekkor már – az utolsó pillanatban – működött. Hazugrágrémestül, ciántablettás tulokostul kiselejtezték a kártevőket.

A csődtömeg a demokratákra nehezedett.

Az elkorhadt kerítések nem tudták kolbász-ból újrafonni egyik hónapról a másikra. Ezért a szélsőség kiélezte populizmusát – külföldi tanácsadók kovakövével. De a populizmus éle nem fogott. Lakájcsöcseléke mögé szorult a Hazugságrém és a ciántablettás tulok.

Frusztráltságuk agressziót csiholt pszichéjükben.

Egyre ingerültebben fröcsögtek, mind dühöttebben hóbörögtek. És populizmusukhoz mindig megkapták a mikrofont és a kamerát. „Kikre utalhatott a Hazugságrém?” – napokig tartotta lázban a társadalmat a főkérdés.

A korlátolt média-túlbugzóság a kezükre játszott.

Infantilis belső veszekedésük heteken át tematizálja a képernyőt. Azt sugallják a képek: közülük lehet választani... Ki a kevésbé visszataszító – ő kapja majd a voksokat.

A haramiák visszatérésre készülnek.

Kovács G. Tibor
2013. szeptember 22.
gondola.hu